

NR. 71 EFTERÅR 2016

K
I
N
A
B
L
A
D
E
T

KINABLADET

udgives af Dansk-Kinesisk Forening og udkommer fire gange om året (marts, juni, september og december). Foreningens medlemmer får bladet tilsendt gratis. Et årsabonnement på bladet uden medlemskab koster 250 kr.

Kinabladet er medlem af Foreningen af Danske Kulturtidsskrifter.

Dansk-Kinesisk Forening er af Københavns kommune godkendt som en folkeoplysende forening.

Redaktion:
Flemming Poulsen (ansvarshavende)
efpou@vip.cybercity.dk
Thøger Christensen, Jesper Hansen, Teresa Lee, Christer Kold Lindholm, Pia Sindbjerg og Henrik Strube.

DANSK-KINESISK FORENING

blev stiftet 25. januar 1999. Dens formål er at være samlingssted for alle med interesse for Kina samt at formidle oplysning om Kina.

Vedtægter, indmeldelse og abonnements-tegning ved henvendelse til sekretæren.

Hjemmeside: www.dansk-kinesisk.dk

Formand: Pia Sindbjerg
pia.sindbjerg@gmail.com

Sekretariat.

Dansk-Kinesisk Forening
c/o Helle Willum Jensen
Voldmestergade 38 2100 København Ø
E-mail: sekretariatet@dansk-kinesisk.dk

Merkur Bank 8401 1278623

Mødegruppen:

Kjeld A. Larsen, kjeld.a.larsen@lic-mail.dk
Helle Willum Jensen, hellewj@gmail.com

Medlemskontingent:

Enkeltmedlemmer	250 kr.
Parmedlemmer	310 kr.
Pensionister og studerende	150 kr.
Pensionistpar	210 kr.
Kollektivt medlemskab	380 kr.

ISSN 1600-1273

Tryk: Frederiksberg Bogtrykkeri

KINABLADET NR. 71

Kæmpetæppe midtpunkt for religiøs fest..... 3

Jin Ping Mei på dansk, uddrag af bind 3 4

Kinesisk digt med dansk gendigtning 6

Kinesisk dannelse og uddannelseskultur 7

Penge, magt og jordrettigheder 8

Farvel til *gao kao*, afsted til USA..... 9

Børnebøgernes kineser: En lille gul mand 10

Kinesisk mad på danske restauranter.....12

Succes og misforståelser på det kinesiske marked ..15

Studerende overvåges døgnet rundt.....16

Tænk på partiet – også på bryllupsnatten..... 17

Ekstra nyt.....18

Ud i rummet med Kinas nye himmelske øje 19

Dansk-Kinesisk Forenings arrangementer..... Bagsiden

Ma Jisen er død

En af Dansk-Kinesisk Forenings og Kinabladets kinesiske venner, forfatteren og journalisten Ma Jisen, Beijing, døde den 24. juli 2016.

Ma Jisen har skrevet mange artikler til Kinabladet om kinesernes tilværelse og kinesiske samfundsforhold. Hendes emnevalg var meget bredt, fra analyse af folketællingen i 2010, over portræt af en højtstående politiker til en vurdering af det kommunistiske partis politik på baggrund af partiets tres års jubilæum. Hendes artikler var resultat af grun-

dig research og stor viden om aktuelle og historiske begivenheder. På et kinesisk forlag fik hun udgivet bogen „The Cultural Revolution in the Foreign Ministry of China“.

Ma Jisen havde et godt kendskab til Danmark, idet hun i 1950'erne var ansat på den kinesiske ambassade i København.

Hun måtte for nogle år siden opgive skribentvirksomheden på grund af sygdom. Det var et føleligt tab for Kinabladet, der havde nydt godt af at have sin egen medarbejder i det store land. Flemming Poulsen

---

Forsiden

To aktiviteter på Anminskolen i Dongba: Øverst hovedbundsmassage, nederst idrætsundervisning. Læs artiklen Kinesisk dannelse og uddannelseskultur. (Fotos: Anders Sybrandt Hansen).

Buddhistisk ceremoni

KÆMPETÆPPE MIDTPUNKT FOR RELIGIØS FEST

En thangkafestival i Tibet er årets højdepunkt for mange buddhister.

Af Flemming Poulsen

En thangka er et stykke bomulds- eller silkestof, bemalet med et buddhistisk motiv af en kunstner, der kan spore sit kunstneriske talent som arv fra generationer af thangkakunstnere.

En thangka er en helligdom, der er en central del i tibetanske, religiøse ceremonier. Thangkaen er normalt af en størrelse, der passer til en væg i et tibetansk kloster eller et privat hjem. Men rundt om i tibetanske klostre findes væsentligt større thangkaer. De er nøjagtig 35 x 38 meter store – den gennem århundreder foreskrevne størrelse – og bruges til klosterets år-

lige thangkafestival.

Den thangkafestival, som Ganden Kloster holder hvert år den 1. august, er en af de største. Om ceremonien skriver klosteret:

„Tusinder af buddhister går rundt om klosterets ruiner (klosteret er delvis genopbygget. Red.), går ind i templerne for at kunne betragte Buddha, bede og blive velsignet. Så går de udenfor igen, sætter sig på bakken og forsøger at komme så tæt som muligt på det sted, hvor thangkaen er anbragt. Det er årets højdepunkt for mange buddhister, nogle fattige buddhister har vandret i mange uger for at nå frem til den store

thangka (de velhavende og mange unge kommer i busser. Red.). Alle forsøger at komme så nær thangkaen, at de kan røre ved den med panden. De kaster deres hvide bedetæpper på billedet – det er en måde at bede på“.

På et bestemt tidspunkt fjerner munkene den store thangka, der står urørt i klosteret indtil næste års thangkafestival.

Ganden Kloster blev bygget i 1409. Under den kinesiske kulturrevolution (der officielt varede fra 1966 til 1976) blev klosteret delvist lagt i ruiner af kinesisk artilleri.

Årets thangka festival ved Tsurphu kloster i Tibets hovedstad Lhasa den 16. juni 2016. Klosters helligdom, en 38 x 35 meter stor thangka – et bomulds- eller silketæppe med et religiøst motiv påmalet – er anbragt på en bakke uden for klostret. Mange troende er dagen igennem samlet ved tæppet for at deltage i årets thangkafestival. (Foto: Chogo/Xinhua).

Jin Ping Mei på dansk

ET NYT KAPITEL I OVERKLASSENS FORRYGENDE LIV

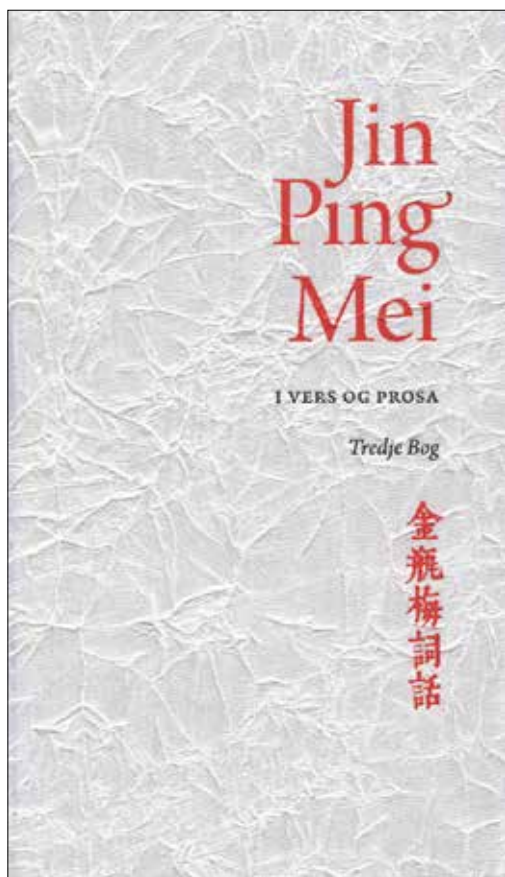
Anmeldelse og uddrag af bind 3, oversat af Vibeke Børdahl.

Af Pia Sindbjerg

Imponerende – det må være det rette ord for denne kraftpræstation udført af sinologen Vibeke Børdahl.

Hun giver os endnu engang fornøjelsen af at komme ind i det forrygende univers hos overklassen i Kina i 1100-tallet. Skildringerne blev nedskrevet i 1600-tallet, men var oprindelig en mundtlig fortælling, hvor folkekære fortællere drog afsted fra by til by og med ti dages ophold hver aften fortalte om livet i de øvre klasser. Et kapitel hver aften. Som serier i

Jin Ping Mei i vers og prosa, bind 3. Forlaget Vandkunsten 2016. De fem skrifttegn betyder: Jin Ping Mei vers og prosa.

vores dages fjernsyn.

Der fortælles på livet løs, om hvad overklassen spiste, hvordan de boede, hvad de klædte sig i, men dog mest om alle de mange intriger, ja endda mord, blandt konkubiner og elskere og ikke mindst om livlig elskov beskrevet i intime detaljer fulgt op med vin og isafkølet frugt i store mængder. Passager om elskov er strøget i de kinesiske udgaver i dag, men kan læses her på dansk i et fornøjeligt sprog, som sætter os tilbage i tiden, men ikke gammeldags.

Skal man komme med lidt kritik, så skulle det være, at nogle passager er lidt langtrukne, men det afbrydes ofte af heftig elskov, så det er til at komme igennem. Noget andet er, at skriften er ret lille og illustrationerne lidt svage i stregen, hvilket formodentlig skyldes, at de er svære at gengive fra originalerne.

Bogen er flot indbunden i hvid silke med smuk rød skrift på forsiden. Læs også anmeldelsen af bind 1 i Kinabladet nr. 53, forår 2012. (Kan findes på Kinabladet.dk).

Apotekeren og hans fem hustruer

Her følger et uddrag fra Jin Ping Mei (side 62-64), men først lige lidt om personerne i uddraget. (I bogen findes en udførlig navneliste, som hjælper os med at holde rede på alle de mange for os lidt uvante navne).

Ximen Qing er hovedpersonen. En rig apoteker med fem hustruer og med stor trang til kvinder. Han har netop bedt Pan Jinlian, hans femte hustru, om at låne hendes seng til at være sammen med Song Huilian, hans tjeners hustru. Jinlian nægter, men indvilliger i at rede op til Ximen Qing og Song Huilian i grotten Vår i Vente. Jinlian sniger sig ind i haven og overhører deres snak om hende, hvilket gør hende aldeles rasende.

Men læs selv her, hvordan historien lyder:

Da Song Huilian nåede havepor-

ten, tænkte hun, at Ximen Qing nok ikke var ankommet endnu. Derfor lod hun være med at lukke klinken på sideporten, men trak den blot til, som om den var lukket. Men idet hun trådte ind i grotten under højden Vår i Vente, HVEM ANDRE SKULLE HUN DA FÅ AT SE end Ximen Qing, der var kommet hende i forkøbet og sad og ventede med et lys i hånden. Så snart hun var indenfor, mærkede hun, hvordan den kolde træk gik til marv og ben.

Støv og skidt lå tykt over hele sengestedet. Hun trak to røgelsespinde ud af sit ærme, tændte dem ved vægen i lygten og stak dem fast i jorden. Selvom der stod et bækken med glødende trækul på gulvet, skælvede hun af kulde.

Den unge kone redte nu sengen med deres sengetøj, og ovenpå bredte hun en munkekappe af zobelpels. Så slog hun slåen for lågerne, og de to steg til sengs. Ximen Qing tog nu sin hvide silketunika af, og siddende på sengen trak han bukserne af kønen og tog hende i favnen. Hun løftede og spredte benene til hver side og lod hans lem trænge voldsomt ind i skeden. De klamrede sig til hinanden og var snart i fuld gang.

Men der var noget, de ikke havde forudset. Da Pan Jinlian havde forviset sig om, at de begge var sikkert i havn, løsnede hun sin høje frisur og listede på sine små lotusfodder, ganske sagte, ud i haven for at høre, hvad de to mon havde at sige til hinanden, når de var helt alene.

Da hun kom til sideporten, skubbede hun den forsigtigt op, dukkede sig og trådte ind med langsomme, afmålte skridt, uden at bekymre sig om, at den grønne mos gennemvædede hendes strømper med iskold fugt, eller at blomsternes torne sønderrev hendes plisserede nederdel.

Hun sneg sig hen og stillede sig skjult under et glughul ind til grotten under Vår i Vente for at lytte. Den første lange tid kunne hun blot se, at

lamperne og lysene stadig var tændt, men så hørte hun konen gøre nar ad Ximen Qing og sige: „Her er det så koldt, som om vi havde is i sengen! Hvad er du dog for en elendig tigger, der finder dig i hvad som helst? Har du virkelig ikke fantasi til at finde et bedre sted? Må vi absolut tilbringe tiden i dette isende helvede? Jeg tror jeg skal stikke et reb i munden, så at folk kan hale mig ud ved det, når jeg er frosset ihjel!“

Lidt efter sagde hun:

„Det er bidende koldt! Lad os prøve at sove! Hvorfor kikker du sådan

på mine fødder? Du har vel set små fødder før? Jeg har ikke engang leggingss til mine sko. Du kan vel ikke købe et par til mig? Jeg ser godt, hvordan alle de andre sidder og syr sig sko, men det har jeg jo ikke tid til!“

„Søde skat“, sagde Ximen Qing, „pyt med det! I morgen skal jeg spendere nogle kroner og købe flere sæt leggings til dig i forskellige farver. Det er utroligt, at dine fødder er endnu mindre end femtefruens!“

„Hende behøver du ikke at sammenligne mig med!“ sagde konen.

Pan Jinlian (midt i billedet) spionerer ved Vår i Vente og kommer på sporet. (Illustration fra bogen).

„For nogle dage siden prøvede jeg en af hendes sko for sjov. Jeg kunne have den uden på min egen sko! Men det er ikke størrelsen, der gør udslaget. Det drejer sig om, hvor elegant skoen er!“

Jinlian, som stod udenfor og hørte alt, tænkte:

„Den sledske tæve, den lede hore! Jeg må hellere blive her og høre, hvad mere hun kan finde på at sige!“

Dermed blev hun stående endnu en god stund og lyttede. Snart hørte hun konen spørge Ximen Qing:

„Hvor længe er det siden, du giftede dig med femtefruen – sådan en yndighed, som en Qiu Hu gerne bejler til! Fik du hende som jomfru, eller var hun allerede en gift kvinde?“

„Hun havde været gift før“, svarede Ximen Qing.

„Jeg kunne sværge på, at hun sikkert var fuldbefaren!“ sagde konen.

„Så er hun altså blot én af dem, du er faldet for, og jeres forening er flygtig som morgendug!“

Hvis dette aldrig var kommet Jinlian for øre, så havde historien været ude! Men i det øjeblik hun hørte det, blev hun så rasende, at begge hendes arme sank kraftsløse ned, og det varede en god stund, førend hun kunne røre en fod ud af stedet. Hun tænkte:

„Hvis den sleske tæve af en hore fortsætter på samme måde derinde, varer det ikke længe, før hun har staget sig forbi alle os andre!“

Hun var på nippet til at gøre anskrig på stedet, men frygtede at Ximen Qing – uberegnelig som han var – ville vælge at spare tøjten for at miste ansigt. Hun forsøgte at være tålmodig, men var bange for, at pigen skulle nægte alt næste dag.

„Nuvel! Jeg må hellere sørge for at efterlade hende et tegn, så at hun forstår situationen. Så kan jeg tage det op med hende en af de nærmeste dage!“, tænkte Jinlian.

Dermed gik hun tilbage til sideporten, trak en sølvnaal ud af sit hår og stak den gennem dørhaspen, således at porten var låst. Fortørnet og vred vendte hun tilbage til sit kammer og lagde sig til at sove. Lad det være nok om denne aften's hændelser.

Gao Xingjian:

DAKAI SHENMA 打開什麼

打開什麼	一隻蝴蝶	唯獨
打開門	折斷了翅膀	揭不開
聽見風聲	掀開翅膀	那一臉虛偽
打開窗戶	一隻懷錶	打開龍頭
一隻死鳥	打開表	嘩嘩流淌
打開自己	一隻甲蟲	打開字典
喃喃嚙語	打開甲蟲	滿滿一篇
關上門	一窩螞蟻	打開
看見海	捅開螞蟻	不該打開的
關上窗戶	全爬出來了	茫茫然一片
剩下燈光	打開石榴	
關了燈	紅的	
面對黑暗	打開信箱	
你	空的	
又不是你	打不開牢籠	
又不是我	打得開鎖	
走進隧道	撐開雨傘	
一頂禮帽	再打開	
掀開禮帽	處女的禁忌	

Gao Xingjian

er den første kinesiske modtager af nobelprisen i litteratur. Da han modtog prisen i 2000, havde han ganske vist siden 1987 været fransk statsborger og bosat i Frankrig, men hans hovedværker var skrevet på modersmålet. Gao Xingjian er både roman- og novelleforfatter, filmmager, essayist og maler.

Da han besøgte Danmark i 2011, optrådte han i LiteraturHaus. Han sendte mig nogle digte, som jeg gendigtede til oplæsning. Digtet „Åbner noget“ er et af dem.

Anne Wedell-Wedellsborg

ÅBNER NOGET *Dakai shenma* gendigtet af Anne Wedell-Wedellsborg

Åbner døren	Vingen af	Rislen og gurglen
Hører vinden	Et lommeur	Åbner ordbogen
Åbner vinduet	Åbner uret	Fuld af ord
En død fugl	En bille	Åbner
Åbner mig selv	Åbner billen	Det som ikke skal åbnes
Hvisken og mumlen	En myretue	Øde tomhed
Lukker døren	Pirker i tuen	
Ser på havet	Alle myldrer ud	
Lukker vinduet	Åbner granatæblet	
Lampen lyser	Rødme	
Slukker lampen	Åbner postkassen	
Møder mørket	Tom	
Du	Kan ikke åbne buret	
Er hverken dig	Slår låsen itu	
Eller mig	Slår paraplyen op	
Går ind i en tunnel	Bryder gennem pigens tabu	
En høj hat	Kan bare ikke	
Hatten af	Bryde gennem	
En sommerfugl	Det falske ansigt	
Med brækket vinge	Åbner hanen	

Ny viden om

KINESISK DANDELSE OG UDDANNELSESKULTUR

Af Anders Sybrandt Hansen

Kina er blevet en varm kartoffel i den hjemlige uddannelsesdebat. Vi hører fra Kina om flittige, disciplinerede og respektfulde elever, men også om et opslidende skoleliv med fokus på tests og udenadslære, som ikke lever tid til en barndom og et ungdomsliv uden for skolen.

Den senest offentliggjorte PISA-undersøgelse fra 2012, som forsøger at måle 15-åriges evner inden for forskellige fag på globalt plan, placerer elever fra Shanghai øverst. De efterfølges af elever fra Singapore, Hongkong, Taiwan, Sydkorea, Macao og Japan, og først på ottendepladsen kommer Liechtenstein, og dermed Europa, ind på listen.

Kort fortalt leverer den østasiatiske uddannelseskultur flest point. Men på samme tid florerer negative historier om kinesiske udvekslingsstuderendes indsats på uddannelser i Vesten. Det hedder sig, at de typisk er stille og uengagerede i timerne, at de holder sig for sig selv, at de ikke kan samarbejde i grupper, og at plagiat er udbredt.

Mens Vesten i øjeblikket ser mod Østasien generelt, og Kina specifikt, når det drejer sig om uddannelseskultur, ser kineserne mod Vesten efter inspiration. Det er en udbredt konsensus i Kina, at de vestlige skolesystemer er mere egnede til at forme selvstændige, kreative og innovative kandidater, og Kina er derfor blevet verdens største leverandør af internationale studerende.

Der er med andre ord flere modsætninger i spil i spørgsmålet om kinesisk uddannelseskultur.

I foråret 2015 besøgte jeg to kinesiske skoler, en offentligt finansieret skole for børn af migrantarbejdere i Beijingforstaden Dongba og en privat eliteskole i Yangzhou. Mit formål var at indsamle materiale til en Unesco-samling af undervisningsmateriale om temaet *Kina: Dannelse og uddannelse*. Samlingen består af interviews, en indføring i kinesisk dannelsekultur, en materialesamling, aktivitets-

Unesco-samlingerne på Moesgaard Museum

Etnografisk undervisningsmateriale, indsamlet i mange lande af regionale eksperter, er samlet på Moesgaard Museum ved Aarhus i samarbejde med FNs kulturinstitution Unesco. Samlingen er i 2016 blevet forøget med materiale om Kina, indsamlet af antropologen Anders Sybrandt Hansen, der i denne artikel fortæller om de nye muligheder for at undervise i kinesisk dannelse og uddannelse. Samlingen kan lånes til undervisningsbrug på skoler og andre kulturformidlende institutioner i hele landet. Red.

forslag og mere end 100 genstande fra kinesiske mellemskoleelevers hverdagsliv.

Samlingen er mit bud på, hvordan vi kan indfange dagens uddannelsesfeber ved at indsætte den i konteksten af konfuciansk dannelsesfilosofi og i samtidens socioøkonomiske forhold.

På den ene side tilskynder det enorme skel mellem rig og fattig i Kina i dag til ønsket om at kunne sikre ens børn en videregående uddannelse. For en videregående uddannelse bli-

ver bredt opfattet som den eneste relativt sikre vej til et velstående og komfortabelt liv. På den anden side tilskynder også den konfucianske filosofi til, at mennesket efterstræber dannelse og selvudvikling.

Ifølge konfuciansk tænkning er det en kontinuerlig proces at blive et egentligt menneske (做人 *zuoren*). Det er en proces, hvor vi må lære fra eksemplariske forbilleder blandt de mennesker, der kom før os, og hvor dannelse, uddannelse og moralsk og politisk autoritet antages at gå hånd i hånd. Det er derfor både en kulturel tradition, økonomiske incitament og etiske bestræbelser, som kommer til udtryk i de kinesiske børns flid.

Unescosamlingen *Kina: Dannelse og Uddannelse* har kunnet udlånes siden april 2016. Jeg håber at kunne give dens brugere et indtryk af, hvad dannelse betyder i kinesisk åndsliv, og samtidigt en sansenær oplevelse af det kinesiske skoleliv gennem samlingens aktiviteter og etnografiske genstande.

Anders Sybrandt Hansen er adjunkt i antropologi og Kinastudier på Aarhus Universitet.

Se også www.unescosamlingerne.dk

Over tavlen i 5.c. på Anminskolen hænger klassens motto: *Realiser din værdi og sæt drømme fri.* (Foto: Anders Sybrandt Hansen).

PENGE, MAGT OG JORDRETTIGHEDER

Ny bog afdækker, hvordan de kinesiske storby-landsbyer er gennemsyret af økonomisk spekulation og korrupsion og genstand for tusindvis af årlige protester – dog uden at magthaverne virker bekymrede.

Af Niels Bjørn

Anatomi og fysiologi er videnskaberne om, hvordan kroppens dele og systemer ser ud og fungerer. Med sin bog „Dragons in Diamond Village“ er det nærmest, som om forfatteren David Bandurski med en enkel fortælling om storby-landsbyer som en anatomist og fysiolog afdækker strukturer og systemer i det kinesiske samfund.

Bogen handler om de tusindvis af landsbyer, som ligger så tæt på voksende storbyer, at deres jorder opsluges og konverteres til by-jord. Tilbage står bygningsmassen, som landsbyboerne bor i, snart omgivet af pulserende storby. I 2014 var der 304 sådanne landsbyer i Guangzhou alene. Omkring 600 i Xian.

I storby-landsbyer knopskyder husene og står til sidst så tæt, at de kysser hinanden. Årsagen er, at landsbyboerne tjener penge på at leje ud til migrantarbejdere, der ofte ikke har råd til at stille krav til boligstandarden. Her er en tilslumret storby-landsby i Guangzhou.

(Foto: Niels Bjørn)

Storbyernes landsbyer er interessante af mange årsager, især nok fordi de udgør den største kilde til social uro i Kina, som en forsker citeres for at sige i bogen. Over 70 pct. af alle demonstrationer og optøjer i Kina handler om jordrettigheder, hvor landsbyboere føler sig snydt. Bag den sociale uro ligger historier om et landsbysystem, der fra 1950'erne har været båret af kollektivt ejerskab, men de seneste årtier mange steder har gennemgået en transformation til en kapitalistisk virksomhedsstruktur. I stedet for landsbyens samlede befolkning træffes beslutninger nu af direktøren, der i det skjulte sikrer sig de enorme økonomiske gevinster ved jordkonvertering, godt hjulpet af alliancer med embedsmænd i bystyret og med politiet.

Jordprisernes himmelflugt

Bandurskis bog afdækker gennem sit konkrete eksempel de korrupperede systemer, som er vokset frem de seneste par årtier i Kina. Det hele skyldes jordprisernes himmelflugt. Der er milliarder at tjene ved at konvertere tidligere landbrugsjord til byjord, fordi jorden så kan bebygges. Den mulighed for at tjene mange penge hurtigt giver anledning til snyd, bedrag og korrupsion. Taberne er de almindelige landsbyboere og ikke mindst det kinesiske civilsamfund. Som Bandurski (der er medieforsker af profession) viser, rapporterer mainstreammedierne ikke om de mange tusinde tilfælde af oprør og protester årligt, der skyldes uretfærdigheder ved jordkonvertering. Politikerne vender det blinde øje til. Hans analyse er, at selv om demonstrationerne er mange, er de lokale og adskilte og udgør derfor ikke en trussel mod den siddende magt. Det hele er en meget sørgelig historie, som viser den mørke bagside af Kinas væksthistorie.

Human urbanisme?

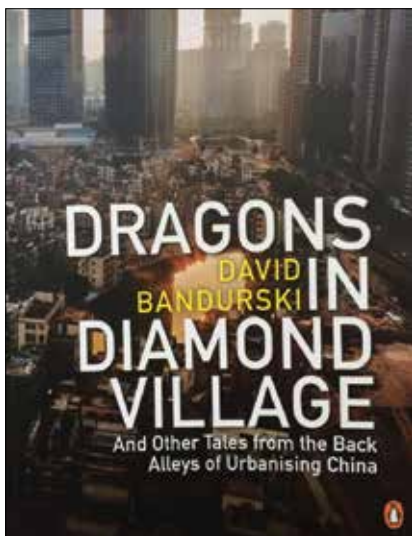
Forfatteren David Bandurski er en Hongkong-bosiddende forsker og filmmager, der gennem en årrække har fulgt udviklingen i Guangzhous landsbyer tæt. Han har besøgt en stribe af dem jævnlige og fortæller i bogen både de almindelige landsbyboeres historie, såvel som afdækker de makroøkonomiske og samfundsmæssige udviklingstrin de seneste par årtier.

Den uhyre velskrevne og spændende bog tegner et grumt billede af, hvordan byudvikling i Kina er blevet et økonomisk redskab, som giver få mennesker rigdom og magt og har korrupsion som totalødelæggende bivirkning, en bivirkning, som forpester den almindelige kinesers hverdag og underminerer civilsamfundet.

En af Bandurskis væsentligste

FARVEL TIL GAO KAO, AFSTED TIL USA

David Bandurski
Dragons in Diamond Village
– And Other Tales from the Back Alleys of Urbanising China
Penguin Books 2015, 305 sider

pointer – set fra min urbaniststol – er, at der har vokset sig en kæmpe afgrund frem mellem de politiske udsagn om „human urbanisme“ – altså at byerne skal udvikles, så de fungerer godt for mennesker – og den økonomiske politik, som lokalregeringer og storby-landsbyer fører, fordi de fortsat tjener guld på ikke at bekymre sig om human byudvikling.

Verdensbanken skrev i en analyse i 2014, at hvis ikke det system ændres, som giver lokalregeringerne gevinst ved jordkonvertering, vil byudviklingen fortsætte med at ske på måder, der giver forurenede storbyer og byer uden sociale kvaliteter. Bandurskis bog afdækker med levende fortællinger præcist, hvorfor og hvordan det sker, og er et vigtigt indlæg om, hvorfor det er en udvikling, som bør skifte drastisk retning.

Niels Bjørn er urbanist, ph.d., formand for Tænkertanken URBAN og ophavsmand til udstillingen og bogen „Livet i Kinas kæmpebyer“, som blev omtalt i Kinabladet nr. 70, sommer 2016.

Af Flemming Poulsen

Flere og flere kinesiske studenter vælger at studere i udlandet, når de har bestået studentereksamen i Kina. Årsagen er, ifølge den kinesiske avis Global Times, at de så kan undgå den skrappe optagelseseksamen, *gao kao*, som de skal bestå for at få adgang til et universitet i Kina. Ved at sende deres børn til udlandet – det foretrukne land er USA – undgår både forældrene og deres børn søvnløse nætter og nervepirrende venten i timevis på skolen for at høre, om *gao kao* er i hus. Hvis ikke, vil nok de fleste forældre mene, at barnets – og dermed familiens – fremtid, er spoleret.

Sønnen vil til USA

Da Hu Enrui gik i mellemskolen, fortæller Global Times, lavede han en aftale med sin far, Hu Ming: Hvis han kunne bestå studentereksamen fra det bedste gymnasium i familiens hjemprovins, Jiangsu, skulle hans far lade ham studere på et universitet i USA.

Faren var overrasket over, at sønnen ville studere i udlandet, men sønnen forklarede, at han havde lært meget om USA fra amerikanske film

og nærrede stor beundring for landet.

Hu Ming begyndte straks at spare op til at kunne sende sønnen til USA.

„Penge er ikke noget problem. Vi kan sagtens få råd til at sende ham til USA. Det vigtigste er, at han får en bedre uddannelse og flere muligheder“.

I slutningen af 2015 var der for første gang over 300.000 kinesiske studerende i USA, fremgår det af en rapport fra organisationen International Educational Exchange.

Protester mod *gao kao*

I sommeren 2016 var i flere provinser voldsomme protester mod *gao kao*. Protesterne skyldtes, at regeringen havde lempet reglerne for optagelse på et universitet. Formålet var i følge regeringen, at flere studenter fra fattige provinser kunne få en videregående uddannelse.

Forældre i nogle velhavende provinser demonstrerede med den begrundelse, at når der skulle optages flere studerende fra fattige provinser, ville der blive færre pladser til de rige byers og provinsernes egne studerende.

Regeringen svarede med forsikringer om, at det ikke vil blive tilfældet.

Kinesiske studenter fester efter at have bestået afgangseksamen fra Columbia Universitet i USA den 20. maj 2015. (Foto: Xinhua).

EN LILLE GUL MAND MED SKÆVE ØJNE

Af Olivia Augusta Lee M. Olesen

Fra finurlige illustrationer af de tre små kinesere på Højbro Plads til mere klassiske afbildninger af den kinesiske kejser fra H. C. Andersens Nattergalen er der bestemte elementer, der går igen, når man bladrer igennem siderne af dansk og vestlig børnelitteratur omhandlende Kina. De visuelle elementer har til hensigt i et enkelt øjekast at fortælle beskueren, at de illustrerede væsner er folk fra Kina.

Kineseren bliver med denne fremstilling til 'den anden' – en kategori, der distancerer forholdet mellem beskueren og et fremmed og anderledes folkefærd.

Som en af de tungeste illustrerede medieformer er børnelitteratur spækket med tegnede fremstillinger. Gen-

nem stereotype symboler og elementer afspejler illustrationerne i børnebøger en mere generel forestilling af omverden og 'den anden', som den opfattes inden for den vestlige kultur. Da billed- og børnelitteratur bl.a. har til opgave at lære børn om deres omverden, fremlægger litteraturen de værdier, som regnes for at være normale, gode og sande. Dette gælder alt fra kønsroller og god adfærd til præsentationer af anderledeshed og andre kulturer.

Hvor den vestlige fremstilling af nogle folkefærd har undergået store positive forandringer med fremmarchen af ideologien om menneskeretigheder og politisk korrekthed – så eksisterer præsentationen af kinesere stadig uforandret i den vestlige kultur.

Forskellighedens sprog

Den visuelle fremstilling af fremmede folkefærd, heriblandt kinesere, i børnelitteraturen gør brug af, hvad jeg kalder 'forskellighedens sprog' til at vise og kategorisere 'den anden' gennem fremmedhed.

Ved hovedsageligt at fremhæve og vise de elementer, der netop afviger mest fra den vestlige norm, understreger og påpeger fremstillingen tydeligst distancen og forskellen mellem det beskuende vestlige 'os' og det beskuede kinesiske 'dem'.

Når f.eks. dansk og vestlig børnelitteratur benytter forskellighedens sprog i præsentationen af kinesere, indfanges og kategoriseres det fremmede ved at putte den i nogle kasser og gøre denne genkendelig.

På den ene side er dette den grundlæggende måde, hvormed vi skaber mening og et sammenhængende verdensbillede ved at inddele vores omverden i nogle grupperinger, som synes naturlige og selvindlysende. Det farlige ved denne proces er, at vi i behovet for struktur og mening ender med at producere og skabe forskelle mellem mennesker ved udelukkende at udvælge nogle vilkårlige forskelligheder som særligt betydningsfulde.

Gennem gentagelsen af forskellene i f.eks. børnelitteratur normaliseres forskellighedens sprog med tiden, så forskellene til sidst bliver altafgørende og udgør hele forståelsen af 'den anden', mens ligheder synes at bortfalde.

Idet forskelle tillægges mere værdi end ligheder, vil denne form for præsentation altid indebære en større eller mindre grad af mispræsentation.

Fremstillingen af 'den anden' i vestlig børnelitteratur er derfor fuld af – ofte racistiske – kendetegn, der gennem forskellighedens sprog skal fremhæve forskellighed, hvorigen gennem forskellene samtidigt produceres, videregives og fastholdes.

Den gule fare

Selvom tegnestilen kan variere fra det yderst forenklet til det meget naturlige, er det slående, hvor ens afbild-

Selvom stilen kan variere meget, er der nogle grundlæggende kendetegn, der går igen i fremstillingen af kinesere i vestlig børnelitteratur. Kollagen her er lavet med udsnit fra børnebøgerne *Nattergalen* (bl.a. Forlaget Carlsen, 2014), *De fem kinesiske brødre*, *Kejseren af Kinesiens land*, *Søren flytter til Kina*, *Mine drømmerejser*, *Ping-Li og dragen*, *Bamse og den kinesiske prinsesse*, *Tre små kinesere – og fem andre børnesange og Røde Sommerfugl* samt den franske avis *Le Petit Journal* fra 1898.

ninger af kinesere synes at være i børnelitteraturen. Grundlæggende er det den samme let genkendelige præsentation, der går igen: en lille gul mand med skæve øjne, hårpisk og ikklædt tøj, der tydeligt afviger fra vestlig mode.

Samtlige elementer i denne fremstilling kan findes i den historiske udveksling mellem Vesten og Asien – særligt fra 1800-tallet, hvor en voksende sociokulturel usikkerhed og xenofobi – frygten for det fremmede – fremkaldte fjendebilledet af 'Den Gule Fare'. Der florerede da en række visuelle præsentationer af de gule og farlige kinesere, der har skabt den grundlæggende stil, der desværre stadig påvirker den moderne præsentation af kinesere i Vesten.

Den gule farve blev her etableret som en stærk racistisk farvemetafor, der stempede kinesere som mindre eftertragtede end dem, der meget sigende på dansk kaldes 'hudfarvede'. Dette er på trods af, at kinesere ikke nødvendigvis er mere gule end f.eks. europæere.

Også de karakteristiske asiatiske mandelformede øjne blev i denne periode udstillet som noget vredt og faretruende. Selvom kinesere i moderne børnelitteratur ikke fremstilles fjendske, så ses indflydelsen stadig i måden, hvorpå øjne ofte reduceres til to nedadgående slidser uden den personlighed og sjæl, som øjne ellers menes at formidle.

Kinesernes tøj

Arven fra 1800-tallet ses også i den påklædning og mode, der generelt bruges til at præsentere kinesere: trekantede stråhatte, kåber og lange kjortler over løse bukser og stofsko. Denne historiske garderobe bruges meget tydeligt til at danne kontrast til vestligt tøj både tidligere og i dag, selvom moden i dag i Kina ikke længere er synderlig anderledes end i Vesten. Den anderledes påklædning rummer også flere lag af betydning, der bl.a. hentyder til kønsroller og kønsforventninger, hvor særligt den kinesiske mand bliver gjort mindre maskulin ved at blive ikklædt feminine beklædninger såsom lange kåber

og draperede silker. Det samme med den karakteristiske mandlige hårpisk, der stred mod den vestlige normalopfattelse af kort hår til mænd og langt til kvinder. Denne tradition, der var obligatorisk under Qing-dynastiet, døde ud for et århundrede siden. Alligevel signalerer hårpisken 'kinesiskhed' og bruges til at tegne et billede af kinesere.

Udover de få nævnte elementer findes der en lang række andre gennemgående karakteristika i præsentationen af kinesere i børnelitteraturen. Elementer, der tilsammen danner et etableret visuelt sprog til det billede, der bliver tegnet af mennesker fra Kina.

Oplært til racisme

Det er særlig vigtigt at beskæftige sig med børnelitteratur i forbindelse med spørgsmålet om racisme og fremstillingen af 'den anden'. Særligt fordi børnebøger er et vigtigt redskab, hvormed man i barnestadiet ukritisk lærer og optager de værdier, der skaber det voksne individs virkelighedsopfattelse og forståelse af sig selv og andre.

Af denne grund er netop de præsentationer, man ser i barndommen, særlig betydningsfulde. De afbildninger af Kina og kinesere, som børn møder gennem børnelitteratur, er med til at afgøre, hvordan Kina og kinesisk kultur senere opfattes og mødes.

Illustrationer af en lille gul kineser med skæve øjne bliver på denne måde ubevidst optaget som en naturlig og neutral forventning til 'den kinesiske anden'. Med denne mispræsentation fastholdes og videregives en racistisk og forældet opfattelse af det kinesiske folkefærd.

Tid til forandring

Hvad der er særligt interessant og tankevækkende ved præsentationen af kinesere, er den mangel på udvikling, som præsentationens sprog har gennemgået. Særligt sammenlignet med udviklingen af fremstillingen af andre folk som f.eks. afrikanere, hvor bøger som Lille Sorte Sambo ikke længere udgives.

Afbildningen af kinesere har stort set ikke ændret sig de sidste 200 år siden indflydelsen fra dagene med 'Den Gule Fare', som stadig er meget tydelig i den nuværende fremstilling.

De racistiske og forældede elementer i præsentationen af 'den kinesiske anden' kan ikke nemt afskaffes, hvis nogensinde. Alligevel er der et stort behov for at genforhandle den nuværende fremstilling og skabe et mere nutidigt, dynamisk og komplekst sprog, hvormed vestlig børnelitteratur og den bredere vestlige kultur formidler og forstår 'kinesiskhed'.

Dette er særlig nødvendigt for opretholdelsen af ideologien om det moderne og multikulturelle global-samfund, hvor selvidentitet og mødet med 'den anden' ikke længere sker under fortidens mere nationalbundne tilhørsforhold og fjendebilleder.

Olivia Augusta Lee M. Olesen er cand.mag., Cross-Cultural Studies, Københavns Universitet, og Beijing International Studies University.

KINESISK MAD PÅ DANSKE RESTAURANTER

På jagt efter den mest „autentiske“ kinesiske restaurant i København.

Af Mads Vesterager Nielsen

Hvor tager du hen, når du skal spise kinesisk i København? Magasasa en, to eller tre? Eller måske Noodle House, hvis bølgerne går rigtig højt? Det er min erfaring, at skønt der findes en del kinesiske restauranter i København, er det de samme tre-fire navne, der kommer op, når kinainteresserede danskere skal nævne STEDET, hvor de har haft den mest „autentiske“ kinesiske kulinariske oplevelse i København.

Så jeg satte mig for at forhøre mig om udbuddet og kvaliteten af kinesisk mad her i købstaden blandt mine herboende kinesiske bekendtskaber for at se, hvad dette kunne bringe med sig af råd og nye restaurantoplevelser.

Om spørgsmålet lød såre simpelt: „Hvilken er den bedste kinesiske restaurant i København?“

Mange gode råd

Da jeg forhørte mig blandt 15-20 herboende kinesere, udviklede der sig et mønster af entydige svar:

- Der er ikke rigtigt noget virkelig godt sted i København.
- Det er et alt for stort spørgsmål.
- Du bliver nødt til at specificere, hvilken slags kinesisk mad, du leder efter.

Efter lidt yderligere undersøgelse begyndte nogle råd dog at indfinde sig:

- Find ud af, hvor kokken kommer fra, og bestil mad fra hans hjemstavn.
- Spørg dem om deres specialiteter, de plejer at smage godt.
- Undgå buffeterne, men er der buffet, så bestil andre retter end buffetens.
- Spørg kokken, om han vil lave noget specielt til dig. Det er dyre, men det giver det bedste resultat.

Jeg havde regnet med, at der ville være delte meninger om kvalitets-

restauranter, og de fleste adspurgte endte også med at nævne en restaurant, som de kunne anbefale med deres egne forbehold.

De fleste samtaler, jeg havde, endte med et *men*, efterfulgt af en anbefaling af en restaurant. Det iøjnefaldende i min egen mikroempiriske undersøgelse er dog spredningen på de nævnte restauranter.

Jeg har lavet en liste til slut i denne artikel over alle restauranter, der blev nævnt i mine samtaler, med mine egne kommentarer, inspireret af kommentarer fra de adspurgte, så hvis formålet med at læse denne artikel er at finde et sted, der serverer god, stedsspecifik kinesisk mad, så skip endelig resten af brødteksten og kom i gang!

Ingen madartikel uden besøg på restauranter. Inden nedfældningen af disse ord satte jeg et par kinesiske venner stævne under den forudsætning, at de skulle vælge restaurant og bestille mad.

Taste of Fortune – 有口福

En aften i juni mødtes jeg på Nytorv i København med Xinxing, der er herboende kineser med ophav fra Wenzhou i provinsen Zhejiang, og Alex, der kom til Danmark som ti-årig fra familiens hjemstavn i Fuzhou i provinsen Fujian. Sammen drog vi mod restaurant Taste of Fortune.

Jeg troede, at vi skulle på den velkendte Restaurant Shanghai, der ligger midt på Strøget, siden det er den eneste kinesiske restaurant, jeg er bekendt med i Nytorvs umiddelbare nærhed, men i bunden af torvet, lige ved siden af Domhuset, ligger restauranten, der stolt slår sig op på sushi og dim sum.

Xinxing og Alex forsikrede mig, at restaurantens fokus på den populære japanske spise ikke påvirker kvaliteten af den kinesiske mad, men var et pure markedsføringstiltag.

„Du vil blive overrasket over, hvor mange sushirestauranter i København

der bestyres af kinesere“, forsikrede Xinxing. Jeg har da også lagt mærke til, at mine kinesiske sprogkundskaber har været forbløffende anvendelige på diverse sushietablissementer, og hvordan sushi pludseligt er blevet en del af menukortet på flere kinesiske restauranter. Dette har jeg mest forklaret med, at mange danskere har svært ved at adskille de forskellige asiatiske køkkener, hvilket heller ikke umiddelbart er et godt tegn for de kinesiske retters kvalitet.

„Det er jo en lidt svær opgave, du har sat os på“, siger Alex, mens menukortet bliver kigget igennem. Denne udmelding overrasker mig ikke, jævnfør førnævnte svar fra kinesiske bekendtskaber. De havde valgt denne restaurant grundet dens fokus på *yuecai* (sydkinesisk eller kantonesiske mad), af hvilket dim sum nok er det mest prominente.

Restauranten har beholdt det rustikke gamle københavnergrossererinteriør, og kun den bagerste del af restauranten er moderniseret, hvilket skaber et godt mix af nyt og gammelt og skiller sig ud fra andre kinesiske restauranter i byen.

„Når vi spiser kinesisk mad, er det vigtigt, at der er brugt friske råvarer“, siger Alex. „Det står rimeligt hurtigt klart, om det er tilfældet eller ej. Vi plejer at sige, at man skal gå efter se, *xiang, wei* (dvs. madens udseende, duft og til sidst smag)“.

Mange retter

Der blev bestilt syv forskellige retter. Det er en selvfølge for dem, der har spist dim sum før, at der skal bestilles en del små retter, men yderligere blev en stor skål *suancaiyu* (syrlig fiskeret) sat på bordet.

Det blev til et ganske overdådigt udvalg, med retter som *shaomai* (dampet svinekød, reje, forårsløg og svampe i en overskåret rulle), *zicaijuan* (svinekød, rejer og bambusskud rullet i tang), hønsefødde og den ovennævnte suppe. Disse retter

er selvfølgelig nævnt, fordi de varmt kan anbefales. Som en lille sidenote vil jeg indrømme – og med det samme beklage – at danske oversættelser af kinesiske retter aldrig har ydet dem retfærdighed.

Jeg vil specielt fremhæve *zicaijuan* og *suancaiyou*. Efter min mening værdsætter vi for lidt fiskeretterne, som er en delikatesse i og fra Kina, hvilket Xinxing og Alex tilsluttede sig.

„Den her suppe er god, men mange kinesiske retter er svære at finde gode versioner af uden for Kina, fordi mange ingredienser er svære at få fat på“, siger Xinxing om suppen.

Jeg kan klart anbefale restauranten, og som nævnt kan jeg anbefale *zicaijuan* (nr. 43) og *suancaiyou* retten (det er nummer H39, med syltede kinakål og frisk fisk – du vil ikke blive skuffet), alt sammen serveret med god og venlig service.

Corner & I – 唐唐小馆

Det første syn, der møder mig foran restaurant Corner & I i Helgolandsgade, er et billede af den nobelprisvindende forfatter Mo Yan, side om side med chefkokken fra restauranten, akkompagneret af en skriftlig attestering fra forfatteren med budskabet: „Her serveres ægte kinesisk mad!“ Hvilken reklame!

Første gang jeg spiste her, blev jeg himmelhenrykt over at kunne kæde noget af min læste litteratur direkte sammen med en lokalitet i København, og jeg har efterhånden frekventeret stedet en del gange. Jeg er skyldig i at bestille *yuxiangrousi* („Fiske aromatisk svinekød“ – yes, mit førnævnte forbehold omkring danske oversættelser af kinesisk mad gør sig også særdeles gældende i dette tilfælde!) lidt for mange gange.

Denne gang var det Qin Xuzhong, der skriver ph.d. om Corporate Social Responsibility, der havde fremhævet dette sted som et godt sted til at spise mad fra Nordkina, hvorfor jeg nu stod foran endnu et besøg på restauranten.

„Som kinesisk kok skal man kunne lave lidt retter fra alle de forskellige kinesiske køkkener, men nogle kokke specialiserer sig kun inden for et eller

få køkkener“. Det giver virkelig god mening, når der, i Corner & I's tilfælde, fokuseres på *chuancai* (Det centralkinesiske køkken), og der samtidig indfinder sig en del retter fra Nordkina, hvor chefkokken er fra.

Xuzhong bestilte fire retter af blandede specialiteter fra Sichuan og Shaanxi. Fra mine egne rejser i Shaanxi har jeg før smagt *daoshao-mian* (nudler, der er skåret ud med kniv), der består af nudler med lidt *baicai* (pak choi), eddike, olie og masser af chili. Det er ikke min favoritret, men hvis du gerne vil have et ægte spark af Shaanxi, som vel at bemærke smager af landsbyliv og højlands sandstorme nord for Xian, så går du ikke forkert med denne ret fra Corner & I.

Af de tre andre retter udmærkede en sig især, nemlig *fuqifeipian*, en ret serveret kold, bestående af kød med urter, der giver det en anis smag og aroma med en snært af Sichuan peberkorn. Det var først ved dette møde med retten, at det gik op for mig, at navnet på retten hentyder til de tre organer, som rettens „kød“ består af, derfor tunge, hjerte og mave.

Rettens indvoldebaserede natur skal du ikke lade dig skræmme af, da den er en mundvandsinducerende forret, der giver anledning til undren over, hvorfor flere af de danske stjernekokke ikke har kigget til Kina for inspiration til deres næste kulinariske krumspring.

„Jeg savner virkelig Kina, når jeg spiser god kinesisk mad“, siger Xuzhong, efter at vi har fået resten af maden med hjem i en pose – god mad bør jo ikke gå til spilde!

„Den mad, vi spiste i dag, minder mig om Nordkina, men en ting, jeg stadig savner i København, er en ordentlig kinesisk seafood restaurant“, afslutter Xuzhong.

Nogle gange overraskes jeg over kinesiske retter, som ikke umiddelbart passer smags-semantisk ind i, hvad jeg har smagt af kinesisk mad. Således også her, meget positivt, på Corner & I.

På trods af de umiddelbare udmeldinger om mangel på „virkelig god“ kinesisk mad i København fra de ad-

spurgte kinesere, så er der mange restauranter, der anbefales og ofte frekventeres, fordi de har specielle retter og køkkener.

De bedste råd fra de herboende kinesere, som jeg spurgte, er at finde ud af, hvor kokken kommer fra, og bestille specialiteter, anbefalede retter eller retter fra hans hjemstavn.

Det overraskede mig, at flere af de adspurgte nævnte buffetrestauranter som deres favoritter, blot der ses bort fra buffeten! Det kan være, at denne teori skal afprøves af kinainteresserede og kinastuderende inden for den nærmeste fremtid?

Forskellige køkkener

Gennem arbejdet med denne artikel slog det mig, at vi alt for tit taler om „kinesisk mad“ som en entydig størrelse, når vi vil have vores kinesiske sult stillet. Kinabladets læsere er naturligvis bevidste om, at der findes forskellige kinesiske køkkener, men jeg er endnu ikke stødt på en kortlægning af repræsentanter for de forskellige køkkener.

Det har jeg forsøgt med denne artikel og den følgende liste. Der er dog visse forbehold ved listen. Som nævnt er restauranterne valgt og indmeldt efter, hvor de adspurgte kinesere placerede dem, og hvor kokken kommer fra. Eksempelvis er Magasasa 3 sat under det nordkinesiske køkken, grundet flere kineseres anbefalinger af dens nudler og på trods af restaurantens egen kategorisering som dim sum sted.

Det er, hvad de herboende kinesere, jeg har snakket med, mener om

Daoshaomian – Corner & I

den kinesiske kulinariske scene i København. Her er listen. Så er det bare om at gå i gang! *Kuai chi ba!*

Yue Cai – det sydkinesiske køkken

Taste of Fortune

Nytorv 19

Sushi og dim sum lyder ikke umiddelbart betryggende for den velbevandrede kinesiskrestaurantgænger, men deres dim sum er lavet af friske råvarer med god service. Bestil en greatest hits af deres dim sum og prøv i samme vending deres suancaiyu og zicaijuan.

Restaurant Canton

Vesterbrogade 20

En stor restaurant, som du helt sikkert har prøvet dem i Kina. Serverer solid yuecai i selskabsstørrelser. Hu Jintao har spist der i 2012, så burde du ikke også prøve det, bare for at smage, hvad der er en formand værdigt?

Royal Garden

Dronningens Tværgade 30

Der går rygter om, at det var her, at prins Joachim og grevinde Alexandra fik stillet deres yuecai sult, mens Alexandra endnu ikke var grevinde. Det er en af de ældre og klassiske dim sum restauranter i København.

Suancaiyu – Taste of Fortune

Diamond Rice

Bredgade 29

Nyåbnet kinesisk restaurant på det mondæne Bredgade. Det kan til tider være svært at få bord, da kinesiske turistgrupper ankommer i pendulfart fra de omkringliggende seværdigheder. Forsøg at tage derned, når der er få kunder i butikken, så bliver der kræset for dig. Jeg var specielt glad for en ret fra Xinjiang, hvis navn jeg har glemt i skrivende stund, men deres dim sum og xiaolong bao kan også varmt anbefales.

Bei/dongbeicai – Det Nord- og Nordvestkinesiske køkken

Corner & I

Helgolandsgade 2.

Mo Yan giver sit bifald. Det bør være nok grund til at besøge den mindst én gang. Har du været i Shaanxi før? Så har du endnu mere grund til at tage derhen og prøve deres *dao-shaomian*, der smager lige så krydret som det rødstøvede højland i Shaanxi. Når du alligevel er der, så bestil *fuqifeipian*, det smager virkelig forrygende.

1+1 Street Kitchen

Jagtvej 101

Leder du efter et hipt sted at få dit *lamin*, *niuroumian* eller *dandanmian* fix? Så er din søgen overstået. Interiøret ser ud, som en hipster må have håbet, at et kinesisk gadekøkken ville tage sig ud med alt, hvad det indebærer af fintlakeret træ, stål og IKEA skamler.

Kimchi

Vesterbrogade 114

Lad dig ikke forvirre af navnet. Restauranten serverer nordvestkinesisk og koreansk mad, fordi disse køkkener har influeret hinanden gennem tiden. Jeg har ikke selv spist der, men den blev varmt anbefalet af to *dongbei* kinesere.

Magasasa i Kødbyen

Flæsketorvet 54-56

Kødbylinkerne giver en umiskendelig gadekøkkenstemning, som det kan opleves mange steder i Kina. Jeg har simple behov og går efter *niurou-*

mian (nudler med oksekødssuppe).

Onde tunger har sagt, at kvaliteten er gået ned ad bakke, siden den åbnede, men bedøm selv, om suppe og nudler lever op til dine forventninger.

Chuancai – det centralkinesiske køkken

Magasasa 1 + 2

Istedgade 19 & Amagerbrogade 44.

Du har sikkert været der før. Magasasa er et sikkert valg og sandsynligvis også der, du har taget din familie hen, når du ville traktere dem med ægte kinesisk mad. Jeg er helt vild med *yuxiangrousi*, så den ret er blevet bestilt her flere gange, end jeg tør stå ved.

Spørg tjeneren om *chuancai* specialiteter og kom på en krydret rejse gennem Sichuan og Hunan. Chuancai skal nydes stærk, så det er bedst, hvis du ikke skræmmes af chili skalaen på deres menukort. Forbered dig på måske at fælde en chili tåre!

Wanda

Amagerbrogade 175

Denne restaurant er blevet anbefalet af to kandidatsuderende fra Københavns Universitet, gå forbi buffeten og bestil deres lammekoteletter, det skulle være virkelig godt.

Fusionskøkkener

Goomi

Strandgade 20

Fører hovedsageligt retter fra Thailand, Kina og Japan. Bestil lidt forskellige retter på tværs af de forskellige landes køkkener og spørg de kinesiske ejere om, hvad der går godt sammen. Jeg blev positivt overrasket!

Redbox

Store Kongensgade 42

Fransk-asiatisk fusionskøkken. Denne restaurant blev anbefalet af flere herboende kinesere. Den er på min liste over restauranter, jeg vil besøge inden for den nærmeste fremtid.

Mads Vestager Nielsen er kandidatsuderende, Sino-Danish Center, Beijing

SUCCES OG MISFORSTÅELSER PÅ DET KINESISKE MARKED

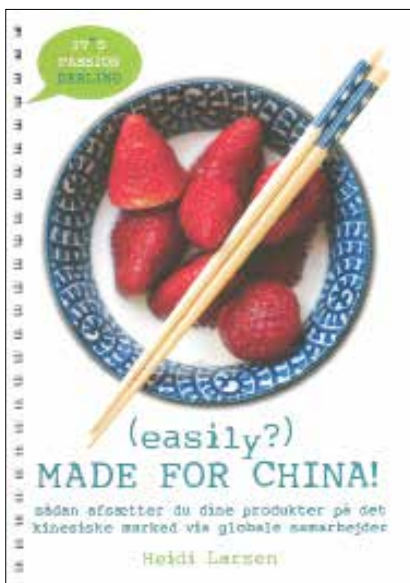
Af Jonas Bay Flintegaard

Når man er kommet sig over første-håndsindtrykket af en tynd sag, som ligner en mellemting mellem en notesbog og en opskriftsamling, så begynder man faktisk allerede på de første sider af „(easily?) MADE FOR CHINA!“ at opbygge en stor nysgerighed efter at læse Heidi Larsens version af de udfordringer og muligheder, som kan vise sig i forretnings-samarbejdet mellem danske og kinesiske virksomheder.

Fuld af praktiske erfaringer, som Heidi Larsen har samlet op fra danske forretningsfolk – samt en enkelt kinesisk forretningskvinde – forsøger bogen at give en meget håndgribelig indgang til, hvordan du kan få succes på det kinesiske marked. Denne bog er, som titlen antyder, Made FOR China og ikke Made IN China, hvilket betyder, at der er fokus på salg til det kinesiske marked og ikke produktion som i forfatterens første bog fra 2012.

Bogen er fyldt med praktiske historier omkring både succeser og mis-

Heidi Larsen:
(easily?) MADE FOR CHINA!
Udgivet af Plus 7 Aps 2016
176 sider

forståelser i dansk-kinesisk samarbejde. Begge dele er lærerige, og sidst-nævnte kan også være ganske underholdende, når man ikke selv er indblandet. Eksempelvis den lille historie om udviklingen af en køkkenskål, som går fint igennem udviklingsfasen, fødevarer-godkendelse og produktopsætning i Kina, for til sidst blot at mangle den sidste detalje: påsætning af „dishwashersafe“-mærkat. Først der går det op for sælgeren (og læseren), at kinesere meget sjældent bruger opvaskemaskine!

Nyt fra kinesernes forhandlingsbord

Historierne fortælles i en god, afbalanceret tone, som ikke forsøger hverken at skyde skylden på „kineserne“ eller de danske forretningsfolk. Mest interessant bliver det faktisk i interviewet med den kinesiske direktør Lilly Zhang fra MENU i Kina, som deler sine oplevelser fra forhandlingsbordet med europæiske partnere.

Hendes første observation er, at europæere generelt går direkte til sagen i stedet for at have fokus på relationen og forholdet mellem vært og gæst. Samtidig løfter hun sløret for kinesisk forhandlingstaktik, kendetegnet ved en grundig forberedelse og analyse af partnerens intentioner samt rejseplaner. Lillys taktiske overvejelser vil bl.a. være at rokke ved tidsplanen eller på anden måde bringe „støj“ i processen for at bringe europæeren ud af kontrol.

En anden kinesisk taktik går på at vise status ved at være både flere deltagere og højerestående deltagere samt ikke mindst at vælge intimiderende omgivelser for at skubbe magtbalancen i forhandlingssituationen. Herefter gives der et par generelle råd, som på en god og simpel måde opsummerer det meste af bogen: 1. Vær tålmodig og 2. Vær fleksibel. Dette interview med Lilly Zhang får man faktisk lyst til at genlæse flere gange, og derfor kunne det måske have været endnu mere interessant at have en 5:5 fordeling end 9:1 af hhv.

danske og kinesiske interviews.

Om end med en noget overfladisk behandling kommer bogen også forbi vigtige kulturforskelle som holistisk tænkning, Sun Tzus (孙子) krigstaktik samt betydningen af tillid. Selv da Heidi Larsen drister sig ud i en forklaring af det overanalyserede begreb „guanxi“ (关系) bliver det ikke for meget.

Lidt impulsivt bliver der også kastet en historisk gennemgang af Kina ind. At klare det på 18 korte sider kan utvivlsomt få formanden til at vende sig i sit mausoleum på Den Himmelske Freds Plads, men på trods af dette fungerer det faktisk rigtig godt som et *brush-up* inden den indledende forretningsmiddag.

Den sidste del af bogen bliver en anelse nørdet, da der gennemgås detaljeret, hvordan forsyningskæden bør administreres ifølge den såkaldte „supply chain guru“ Dr. John Gattorna. Desuden virker det også lidt unødvendigt, at der som bonus er medtaget to artikler skrevet af Heidi Larsen med tilhørende beskrivelse af forfatteren. Oven i de mange profilbilleder er der måske *lidt for meget dragefrugt i egen juice*. Til gengæld er der så mange personlige indspark til dansk-kinesisk forretnings-samarbejde, at man fristes til at tage det nærmeste fly til Kina og prøve lykken. Bogen er dermed som Made for (your flight to) China.

Mere disciplin

STUDERENDE OVERVÅGES DØGNET RUNDT

Det skærper disciplinen i klasselokalet og får de studerende til at gøre mere ved studiet, siger en professor. Big Brother tilstande, skriver en Hongkong-avis.

Af Flemming Poulsen

Hvad 12.500 studerende foretager sig på Wuchang University of Technology i provinsen Hubei, bliver fastholdt af tv-kameraer, der blev installeret overalt på Wuchang Universitet i marts 2015. Kameraerne blev anbragt i alle klasselokaler, laboratorier, opholdsstuer og sovesale. Omkring 100 ansatte holder øje med de studerende, hvis opførsel bliver kameraoveråget døgnet rundt, skriver den britiske avis The Guardian.

Provsinsen Guizhous regering pålagde allerede i 2014 alle provinsens universiteter at indføre overvågning af de studerende, skriver det kinesiske tidsskrift Caixin. Formålet er at „opbygge et system, der gør det muligt at kontrollere kvaliteten af undervisningen“. Om overvågningen er indført som planlagt, vides ikke. Fire advokater anmodede regeringen i Guizhou om at fremlægge dokumen-

tation for, at det var lovligt, som Cai-xin skriver, at „udspionere lærerne og skaffe oplysninger om det økonomiske grundlag for overvågningen“.

Advarsel til professorer

Planen om overvågning på Wuchang University of Technology kom mindre end en uge efter, at den kommunistiske avis Liaoning Dagblad havde bragt en advarsel til universitetets professorer og andre mod at sige noget negativt til de studerende om landets politiske system og ideologi. Partiet havde sendt reportere til universiteterne, hvor de havde hørt professorerne komme med „upassende ytringer“ til de studerende om det politiske styre.

Efter et års overvågning af universitetet i Wuchang kan en af universitetets professorer, Yu Chengqing, konstatere, at disciplinen i klasseværelserne er blevet forbedret. De studerende er holdt op med at være mere

optaget af deres mobiltelefoner og tablets end af underviserens udlægning af dagens tekst, og det hænder nu sjældent, at en studerende tager sig en lille lur, uden at læreren opdager det. Kameraerne afslører i øvrigt også, om en lærer kommer for sent til en time.

Til avisen Global Times siger professoren, at nogle studerende beklager sig over, at overvågningen er en indtrængning i deres privatliv. En kvindelig førsteårsstuderende siger: „Det er ubehageligt at blive fulgt af kameraer overalt. Vi bliver overvåget over alt på skolen“.

En anden studerende på Wuchang Universitet, Yan Yue, siger til avisen Chutian Metropolis Daily, at overvågningen har forbedret disciplinen i klasselokalerne og motiveret de studerende til i højere grad end før at hellige sig studiet. Nogle studerende er dog utilfredse med den konstante overvågning. „Det er et universitet, ikke et fængsel, vi opholder os i“, skriver en på de sociale medier.

En anden skriver, at mange kvindelige studerende er imod overvågningskameraer på sovesalene. Det er især et problem om sommeren, når de på grund af varmen sover i en tynd natkjole.

De mange millioner, der er brugt på at få anbragt kameraerne på de studerendes opholdssteder, burde være brugt til forskning og forbedring af universitetets faciliteter, skriver en person på det sociale medie Sina Weibo. En anden foreslår at anbringe overvågningskameraer på skolelederens kontorer og i den kommunistiske partisekretærs soveværelse.

Avisen South China Morning Post har givet en artikel om overvågningen overskriften „Big Brother is watching you“ – en hentydning til George Orwells roman „1984“ om et diktatur, hvor „Big Brother“ – staten – overvåger den enkelte borgers gøren og laden.

En stab på 100 personer gennemser, hvad de mange kameraer afslører om de studerendes færden. (Foto: cnhubei.com).

Tænk på partiet

– OGSÅ PÅ BRYLLUPSATTEN

Af Flemming Poulsen

Hvad lavede det nygifte par Li Yun-peng og Chen Xuanchi på deres bryllupsnat?

Det spørgsmål fik parret, der er ansat i Nanchang Jernbanebureau i provinsen Jiangxi, lov til at svare på i al offentlighed. Bureauet rundkastede på internettet et billede af parrets beskæftigelse på den skelsættende nat, nemlig at afskrive det kommunistiske partis forfatning i hånden, dvs. 17.000 tegn.

Alt dette som led i en 100 dage lang afskrivningskampagne, som det kommunistiske parti havde udskrevet i april 2016. Kampagnen var iscenesat af partiets hovedorgan, People's Daily, og formålet var ifølge kinesisk tv, at partiets medlemmer og andre skulle „sætte sig ind i partiets formålparagraffer og arbejde, læse præsident Xi Jinpings taler og kvalifi-

cere sig til at blive medlem af partiet“.

Nanchang Jernbanebureau opfyldte formålet med afskrivningskampagnen ved at sætte hver af sine ansatte til at afskrive en del af de mange paragraffer. De nygifte havde formentlig fået til opgave at afskrive en beskeden del af det vigtige dokument.

Ifølge kinesisk tv havde kampagnen ikke fået ret megen offentlig omtale, men da billedet af de nygiftes bryllupsnat blev spredt på de sociale medier, kom der gang i debatten om projektet.

En talsmand for jernbanebureauet roste de nygiftes initiativ: „At afskrive partiets forfatning giver de nygifte dejlige minder om deres bryllupsnat“. En af de paragraffer, brudeparret skrev af, lød: „Kinas kommunistiske parti leder folket i udviklingen af en fremskreden socialistisk kultur. Partiet udvikler socialistisk kultur, står

for etisk fremskridt og leder landet ved at forbinde retssikkerhed med ordnede forhold“.

På de kinesiske sociale medier er kampagnen blevet modtaget med sarkastiske kommentarer som: „Var det kun manden, der skrev af?“, „Fortsatte parret med afskrivningen de følgende dage?“ og „Brugte parret frivilligt deres bryllupsnat ved at deltage i afskrivningskampagnen?“

Nogle officielle medier har udtrykt tvivl om kampagnedeltagernes oprigtighed. Hærens Dagblad har ifølge den amerikanske avis Wall Street Journal påpeget, at folk, når de skriver partiets grundlov af, „kun bruger deres pen og ikke deres hjerter, når de foretager deres afskrift i venners lag uden at se de dokumenter, der skal skrives af“. En kommentar på de sociale medier lød: „Jeg kunne sagtens have fundet på noget andet at lave på en bryllupsnat“.

Brudgommen i gang med at afskrive det kommunistiske partis forfatning. (Foto: Nanchang Railway Bureau).

Ingen mobiltelefon snak i timerne

Et fotografi af et armbånd med påskriften Mobiltelefon Ninja var i april 2016 det store nummer på de sociale medier i Kina. Det var et specielt fremstillet armbånd, der blev stillet gratis til rådighed for eleverne. De, der bar armbåndet, forpligtede sig til ikke at tale i mobiltelefon i timerne i 21 dage.

Det var et eksperiment, som Three Gorges Universitet i Chongqing stod for. Det skulle vise, om eleverne var i stand til at lade være med at bruge den i timerne. 400 studerende deltog. De skulle hver dag sende et foto af armbåndet før første time og efter dagens sidste til eksperimentets leder som bevis på, at de havde ladet mobiltelefonen ligge urørt i skoletasken den dag.

Da eksperimentet havde varet i syv dage, havde 300 elever opgivet at deltage. De var for afhængige af deres mobiltelefoner.

Eksperimentet skulle vare i 21 dage efter råd fra en psykolog, der hævdede, at 21 dage er den tid, det tager at blive afhængig af en ny måde at te sig på.

Ifølge eksperimentets leder var der hverken belønning eller straf til deltagerne. Lærerne håbede, at de studerende kunne forbedre deres måde at studere på ved at deltage i den slags aktiviteter.

550 kilometer på rulleskøjter 30 kilometer om dagen i 14 dage på rulleskøjter lyder ikke ligefrem som noget, man udsætter sit barn for. Ikke desto mindre var det tilfældet for den fireårige Zhang Jiabo, der stod på rulleskøjter med sin far, Zhang Junguang fra byen Puyang i Henan provinsen hele vejen til Beijing – en tur på 550 kilometer. Det skriver People's Daily Online.

Den lange rulletur startede den 22. marts klokken otte om morgenen og sluttede den 4. april om aftenen på

Den Himmelske Freds Plads i Beijing. Den stolte far har fortalt, at hans søn undervejs græd, men aldrig gav helt op. Selv har Zhang Junguang stået på rulleskøjter i 20 år, mens hans søn lærte det i en alder af to. Zhang Junguang's formål med turen var dog ikke kun at få opbygget et par kraftige ben, men også at give sønnen en mindeværdig oplevelse samt en stærk viljestyrke. Som belønning for sønnens udholdenhed blev de otte ekstra dage i Beijing for at besøge de mange berømte seværdigheder.

Gratis internet på offentlige toiletter

Fra oktober 2016 kan indbyggerne i Beijing kvit og frit tjekke blandt andet e-mail på et af de 100 nye offentlige toiletter med internet, der bliver bygget i forbindelse med byens „toiletrevolution“. Det skriver det kinesiske nyhedsbureau Xinhua.

Toiletterne kommer til at ligge i to distrikter, Tongzhou og Fangshan, og her vil de toiletbesøgende få adgang til pengeautomater, opladningsstationer til mobiltelefoner og andre elektroniske værktøjer. Mødre vil tilmed kunne anbringe deres børn i børnesæder, der bliver installeret ved siden af toiletkummen, så begge hænder er

ledige, når naturen kalder.

På de offentlige toiletter, der pryder gadebilledet i Beijing, vil der blive installeret aircondition- og ventilations-systemer. Disse anlæg vil sørge for, at temperaturen altid vil ligge på mindst 12 grader om vinteren og højst 30 grader om sommeren. „Toiletrevolutionen“ er blevet igangsat i Beijing for at forbedre de sanitære forhold på de offentlige toiletter og vil fortsætte de næste fem år. Den seneste „toiletrevolution“ i Beijing fandt sted i 2002, hvor det blandt andet blev gratis at benytte de offentlige toiletter.

Offentligt toilet i Beijing. Fra 2016 kan mange trængende beijingborgere tjekke deres e-mail, mens de træder af på naturens vegne. (Foto: Robert Ennals/Flickr).

UD I RUMMET MED KINAS NYE HIMMELSKE ØJE

Verdens største radioteleskop kunne tages i brug den 3. juli 2016. Det er bygget i en dal i provinsen Guizhou. 9000 beboere har fået besked på at flytte mindst fem kilometer fra teleskopet for ikke at forstyrre de videnskabelige observationer. (Foto: Jin Liwang/Xinhua).

Af Flemming Poulsen

Kinesiske rumforskere har fået nye muligheder for at udforske universets yderste områder, efter at de i juli 2016 kunne tage verdens største radioteleskop i brug. Med det kan de søge efter „intelligente lydsignaler“, der udsendes af tænkende væsner milliarder (milliarder!) af kilometer borte, ude ved randen af universet, som de kinesiske rumforskere udtrykker det.

Det nye teleskops spejl, der modtager lysstråler i form af elektromagnetiske bølger og omsætter dem til lyd, har en diameter på 500 meter. Det kan afsøge et langt større område og er langt mere følsomt end det hidtil største radioteleskop, som USA har bygget på øen Puerto Rico, og som har en diameter på 300 meter.

Teleskopets følsomhed svarer til, at et menneske kan opfange lyden af cikadesang i tordenvej, siger den videnskabelige chef for projektet, Nan

Rendong, ifølge det kinesiske nyhedsbureau Xinhua.

„Teleskopet vil sætte os i stand til at søge efter liv uden for vores galakse (Mælkevejen) og udforske skabelsen af universet“, siger Wu Xiangping, generaldirektøren for det kinesiske astronomiske selskab, til nyhedsbureauet Xinhua.

Teleskopets diameter er ti gange så følsomt som det amerikanske teleskop. Teleskopets spejl er sammensat af 4450 aluminiumsplader, der hver består af en ligesidet trekant, hvor siden måler 11 meter. De kan ved hjælp af robotter styres så fint, at de kan placeres med nogle få millimeters nøjagtighed.

Skal opfange „intelligente signaler“

Teleskopet har fået den populære betegnelse „Det Himmelske Øje“ – øje i stedet for øre, for lyd kan ikke bevæge sig i et lufttomt rum, og universet er stort set luftomt. Men lys i

form af elektromagnetiske bølger kan brede sig i rummet, og når det opfanges af et radioteleskop, kan det omdannes til lyd.

Radioteleskopet er placeret i en dal i provinsen Guizhou i Sydøstkina, fjernt fra omverdenens larm, så ingen jordiske radiosignaler kan forstyrre modtagelsen af glimt fra universet. Hidtil er der ikke opfanget „intelligente signaler“ fra rummet, så de kinesiske rumforskere har ikke noget at bygge videre på, når de vender det nye radioteleskop mod universets fjerneste områder.

Teleskopet vil sætte kinesiske rumforskere i stand til at få deres egne førstehåndsinformationer og eget udstyr fremfor at skulle være afhængig af andre landes udstyr og data.

Det har taget fem år at bygge teleskopet. Det har kostet over en milliard yuan.

Kilder: Xinhua, South China Morning Post, China Daily m.fl.

丹 中 协 会

ARRANGEMENTER

Dansk-Kinesisk Forening indbyder medlemmer og øvrige interesserede til foredrag. Følg os på Facebook på www.facebook.com/DanskKinesiskForening. Foreningens nyhedsbrev mailles direkte ud til medlemmerne og andre interesserede.

Tirsdag den 4. oktober 2016

WomenPowerFactory i Kina

Foredrag af Ulla Hentze, indehaver af WomenPowerFactory, en skofabrik i Fuzhou, provinsen Fujian.

Kina er kendt for sine masseproduktioner og billige varer, der sælges over hele verden. Disse varer har ry for at være af dårlig kvalitet, selvom det ikke altid er sådan.

Ulla Hentze vil til arrangementet fortælle en meget personlig historie om WomenPowerFactory, en lille skofabrik i Fuzhou, som hun åbnede i 2009 og helt fra bunden begyndte arbejdet med at forme WomenPowerFamily-kulturen. Medarbejderne, der er håndværkere, fremtryller med stolthed både designersko, skræddersyede sko, ortopediske dansesko og meget mere i høj kvalitet.

Onsdag den 16. november 2016

Konfucianismen og det moderne Kina

Foredrag af lektor i Kinastudier ved Københavns Universitet Bent Nielsen.

På en stor international konference i Beijing og Qufu den 24. september 2014 i anledning af Konfucius' 2.565. fødselsdag, holdt den kinesiske præsident og generalsekretær for kommunistpartiet Xi Jinping en tale, hvori han blandt andet anerkendte konfucianismens store betydning – ikke blot for Kinas historie og traditionelle kultur, men også for landets fremtidige udvikling. Det var første gang i Folkerepublikkens historie, at en ledende politiker udtalte sig så direkte og positivt om de tanker og ideer, som relateres til Konfucius (trad. 551-479 f.v.t.).

Ifølge de ældste kilder var der mange, som hyldede Konfucius og så sig selv som hans elever og arvtagere, mens andre gjorde nar ad ham og hans efterfølgere. Ikke desto mindre blev Konfucius' tanker holdt i hævd og fortolket og nyfortolket gennem mere end 2.000 år, hvor de påvirkede alle aspekter af det traditionelle kinesiske samfund.

Bent Nielsen vil fokusere på den rolle, Konfucius og konfucianismen har spillet i Kinas historie, og prøve at forklare, hvad denne tradition, hvis centrale tekster blev nedskrevet flere århundreder før kristendommens opståen, betyder for det moderne Kina.

Onsdag den 7. december 2016

Europa set fra Kina efter den økonomiske krise

Foredrag af lektor ved Aarhus Universitet Mette Thunø.

Om foredraget siger Mette Thunø: Kinas økonomiske aktiviteter er siden årtusindeskiftet blevet en integreret del af den globale økonomi. Da den økonomiske krise ramte Europa i 2008, så Kina nye muligheder for at ekspandere både økonomisk og kulturelt. Foredraget vil zoomer ind på, hvordan Kina siden 2008 har reageret politisk, økonomisk og kulturelt i forhold til Europa. Også Kinas ændrede syn på Europa vil blive berørt.

På denne baggrund og ved at inddrage mine personlige observationer og samtaler med kinesere vil vi diskutere, hvilken betydning kinesernes tiltagende tilstedeværelse har både for Europa og for Danmark.

Alle møder afholdes kl. 19,30 i Forsamlingshuset, Kulturstaldene, Onkel Dannys Plads 13, 1700 København V (i gården bagved Café Mandela).
Entré: Medlemmer af Dansk-Kinesisk Forening 20 kr., andre 40 kr.